

ผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ Action plan

โครงการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุน ปี 2567

ภายใต้ DLD-C ในพื้นที่สิงห์บุรี รอบที่ 2/2567

ที่	กิจกรรม	ค่าเป้าหมาย รอบที่ 2/2567	ผลการ ดำเนินงาน	ระยะเวลา ดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1	ส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์ ปลอดภัยและสามารถลดต้นทุนใน การเลี้ยงสัตว์/ถ่ายทอดเทคโนโลยี พืชอาหารสัตว์	25 ราย	26 ราย	เม.ย.-ก.ย.2567	-สนง.ปศอ.ทุกอำเภอ -ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหาร สัตว์ชัยนาท
2	สำรวจพื้นที่ การปลูกพืชอาหาร สัตว์ เพื่อต่อยอดและขยายผลเพื่อ ความมั่นคงทางอาหารสัตว์	50 ครั้ง	50 ครั้ง	เม.ย.-ก.ย.2567	สนง.ปศอ.ทุกอำเภอ -ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหาร สัตว์ชัยนาท
3	ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้การ ปลูกพืชอาหารสัตว์	25 ครั้ง	30 ครั้ง	เม.ย.-ก.ย.2567	สนง.ปศอ.ทุกอำเภอ -ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหาร สัตว์ชัยนาท

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุนสามารถพิจารณาได้จากหลายด้าน

1. **การสนับสนุนจากภาครัฐและนโยบายที่ชัดเจน** นโยบายส่งเสริมจากภาครัฐ ความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การให้เงินสนับสนุน การให้คำแนะนำ และการส่งเสริมการวิจัยพืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ มาตรการจูงใจทางการเงิน มีการจัดสรรเงินช่วยเหลือหรือสิทธิพิเศษทางภาษีสำหรับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ช่วยเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วม

2. **การมีส่วนร่วมของเกษตรกร** การให้ความรู้และฝึกอบรมเกษตรกร การจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการปลูกพืชอาหารสัตว์ การจัดการดินและน้ำ และวิธีการดูแลพืชอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลผลิต การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประโยชน์ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลดต้นทุนจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ แทนการซื้ออาหารสัตว์ ทำให้เกษตรกรตระหนักถึงความสำคัญของการทำเกษตรแบบพึ่งตนเอง

3. **การเลือกพืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม** เลือกพืชที่เหมาะสมกับสภาพดินและสภาพอากาศ การเลือกพืชอาหารสัตว์ที่เติบโตได้ดีในสภาพภูมิอากาศและดินในพื้นที่จะช่วยให้การผลิตพืชมีประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนผลผลิต พืชที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงและให้ผลผลิตมาก ควรเลือกพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสัตว์สูง เช่น หญ้าเนเปียร์ หญ้าขน หรือถั่วสัตว์ต่าง ๆ เพื่อให้สัตว์ได้รับสารอาหารที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพในการเจริญเติบโต

4. การจัดการทรัพยากรที่ดี การจัดการน้ำ การจัดหาแหล่งน้ำหรือระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้การเพาะปลูกพืชอาหารสัตว์สามารถทำได้อย่างต่อเนื่องตลอดปี โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำ การใช้ปุ๋ย และการปรับปรุงดิน การใช้ปุ๋ยที่เหมาะสม และการบำรุงดินให้มีคุณภาพสูง จะช่วยให้ผลผลิตของพืชอาหารสัตว์ดีขึ้น ลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่จำเป็น

5. การสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ใช้เทคโนโลยีในการปลูกและการจัดการผลผลิต เทคโนโลยี เช่น ระบบชลประทานแบบหยด หรือการใช้โดรนในการตรวจสอบพืช จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการฟาร์ม นวัตกรรมในการเก็บเกี่ยวและจัดเก็บพืช มีเทคโนโลยีที่ช่วยในการเก็บเกี่ยวพืชอาหารสัตว์ เช่น เครื่องตัดหญ้า หรือ เครื่องจักรในการเก็บรักษาพืชในรูปแบบอาหารสำรอง เช่น หญ้าหมัก ช่วยลดการเสียหายของผลผลิต

6. ตลาดรองรับและการสนับสนุนทางการตลาด สร้างเครือข่ายการตลาด: สร้างระบบการตลาดที่ชัดเจนระหว่าง เกษตรกรและผู้เลี้ยงสัตว์ เพื่อให้เกษตรกรมั่นใจได้ว่าผลผลิตพืชอาหารสัตว์ของตนจะมีตลาดรองรับ ส่งเสริมการจัดตั้ง สหกรณ์หรือกลุ่มผู้ผลิต การสร้างสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่ร่วมมือกันในการจัดการและจำหน่ายพืชอาหารสัตว์จะช่วย เสริมความเข้มแข็งและลดต้นทุนการผลิตและการขนส่ง

7. การส่งเสริมเกษตรแบบยั่งยืน การหมุนเวียนพืชและการอนุรักษ์ดิน การใช้ระบบเกษตรหมุนเวียนและการ บำรุงรักษาดินที่เหมาะสม เช่น การปลูกพืชหมุนเวียนหรือการปลูกพืชคลุมดิน ช่วยให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์และลดการ เสื่อมสภาพของดินในระยะยาว ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การปลูกพืชอาหารสัตว์แบบอินทรีย์ช่วยลดการใช้สารเคมี ลดต้นทุน และส่งเสริมความยั่งยืนในการเกษตร

8. การติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ควรมีระบบการ ประเมินผลความสำเร็จของโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงกระบวนการที่ยังมีปัญหา และให้ข้อเสนอแนะสำหรับการ พัฒนาโครงการในระยะยาว การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการปรับปรุงโครงการ การรับฟังความคิดเห็นจากเกษตรกรที่เข้า ร่วมโครงการจะช่วยให้สามารถปรับปรุงแนวทางในการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้ตรงตามความต้องการจริง ปัจจุบันเหล่านี้จะช่วยให้โครงการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุนมีโอกาสประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน และช่วยให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการเลี้ยงสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น การจัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุน อาจประสบปัญหาและ อุปสรรคหลายประการ

1. ข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร งบประมาณไม่เพียงพอ อาจเกิดปัญหางบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ สำหรับการจัดทำโครงการ รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยี และการสนับสนุนที่จำเป็น การขาดแคลนทรัพยากรการผลิต: เช่น ที่ดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์ หรือแหล่งน้ำที่ไม่เพียงพอในบางพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถปลูกพืชได้ในปริมาณที่ เพียงพอต่อความต้องการ

2. ความรู้และทักษะของเกษตรกร การขาดความรู้ทางเทคนิค เกษตรกรอาจขาดความรู้และทักษะในการปลูกพืชอาหารสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเลือกพืชที่เหมาะสม การจัดการดินและน้ำ และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ความไม่คุ้นเคยกับพืชอาหารสัตว์ชนิดใหม่ บางครั้งเกษตรกรอาจไม่คุ้นเคยกับการปลูกพืชอาหารสัตว์ชนิดใหม่ ซึ่งอาจทำให้ผลผลิตไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

3. ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่แปรปรวนหรือเกิดภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม หรือพายุ สามารถทำลายผลผลิตพืชอาหารสัตว์และสร้างความเสียหายอย่างมาก ปัญหาดินไม่เหมาะสม สภาพดินที่ขาดความอุดมสมบูรณ์หรือมีสารเคมีตกค้างสูง อาจทำให้พืชเติบโตได้ยากและลดคุณภาพของพืชอาหารสัตว์

4. ปัญหาด้านการตลาดและการจัดจำหน่าย ขาดแคลนตลาดรองรับ หากไม่มีการสร้างเครือข่ายการตลาดที่มั่นคง เกษตรกรอาจพบปัญหาในการจัดจำหน่ายผลผลิต หรือไม่สามารถหาตลาดสำหรับพืชอาหารสัตว์ที่ปลูกได้อย่างต่อเนื่อง ราคาอาหารสัตว์ในตลาดต่ำ การแข่งขันด้านราคาของอาหารสัตว์ในตลาดที่ต่ำ อาจทำให้การปลูกพืชอาหารสัตว์ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนสำหรับเกษตรกร

5. ปัญหาด้านเทคโนโลยีและการเข้าถึง ขาดการเข้าถึงเทคโนโลยี เกษตรกรในบางพื้นที่อาจไม่มีการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปลูกพืชอาหารสัตว์ การใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม เทคโนโลยีบางอย่างอาจไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น หรือไม่สอดคล้องกับขนาดการผลิตและวิถีชีวิตของเกษตรกร

6. การขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน การขาดการสนับสนุนที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจทำให้โครงการไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม และไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย การให้คำแนะนำและความช่วยเหลือที่ไม่เพียงพอ การขาดผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่ในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการปลูกพืชอาหารสัตว์ อาจทำให้เกษตรกรไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

7. ความไม่พร้อมของชุมชนและการมีส่วนร่วม การขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ หากเกษตรกรรู้สึกว่าการเข้าร่วมโครงการไม่คุ้มค่าหรือไม่มีแรงจูงใจเพียงพอ เช่น ขาดการสนับสนุนด้านการเงินหรือการตลาด พวกเขาอาจไม่สนใจเข้าร่วมโครงการ การต่อต้านจากชุมชนหรือเกษตรกร เกษตรกรบางกลุ่มอาจต่อต้านหรือไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงในการปลูกพืชใหม่ ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดความขัดแย้งในชุมชน

8. ปัญหาด้านการจัดการและการวางแผน การวางแผนที่ไม่ครอบคลุม การวางแผนโครงการที่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน เช่น ขาดการประเมินความต้องการของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ หรือขาดการศึกษาความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อม อาจทำให้โครงการไม่ประสบความสำเร็จ การติดตามผลที่ไม่ต่อเนื่อง การขาดระบบการติดตามผลและประเมินความสำเร็จของโครงการอย่างต่อเนื่อง อาจทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกระบวนการให้เหมาะสมได้ทันเวลา

ข้อเสนอแนะ/แนวทาง ในการป้องกัน/แก้ไข การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุน ควรเน้นที่การพัฒนาอย่างเป็นระบบและครอบคลุมทุกด้าน โดยข้อเสนอแนะและแนวทาง:

1. การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเหมาะสม เพิ่มการสนับสนุนงบประมาณ รัฐควรเพิ่มการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการดำเนินโครงการ เช่น ให้เงินทุนสำหรับการจัดซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปลูกพืชอาหารสัตว์ รวมถึงสนับสนุนการฝึกอบรมและการวิจัย จัดหาทรัพยากรการผลิต ควรจัดหาพื้นที่และแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับการปลูกพืชอาหารสัตว์ในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถปลูกพืชได้ตลอดปี รวมถึงส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีชลประทานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ

2. การให้ความรู้และการฝึกอบรมเกษตรกร จัดฝึกอบรมทางเทคนิค ควรมีการจัดฝึกอบรมให้กับเกษตรกรในเรื่องของเทคนิคการปลูกพืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม เช่น การปรับปรุงดิน การจัดการน้ำ และ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่การให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานรัฐควรจัดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเข้าไปให้คำปรึกษาและติดตามการดำเนินงานในพื้นที่อย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้เทคนิคการเกษตรที่เหมาะสม สนับสนุนการใช้เทคนิคการปลูกพืชที่ช่วยประหยัดน้ำ เช่น ระบบชลประทานหยด และการปลูกพืชหมุนเวียนเพื่ออนุรักษ์ดินและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงดินและการบำรุงดิน มีการทดสอบคุณภาพดินในพื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ เพื่อปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับการปลูกพืชในระยะยาว

4. การพัฒนาตลาดและเครือข่ายการจัดจำหน่าย สร้างเครือข่ายการตลาด สร้างระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงเกษตรกรกับผู้เลี้ยงสัตว์และผู้ผลิตอาหารสัตว์ เพื่อให้มีตลาดรองรับที่แน่นอนและมีเสถียรภาพ ส่งเสริมการตั้งสหกรณ์เกษตรกร สนับสนุนการตั้งสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรเพื่อร่วมกันผลิตและจำหน่ายพืชอาหารสัตว์ ช่วยให้สามารถต่อรองราคาและลดต้นทุนการผลิตได้

5. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ สนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยี: ควรมีการสนับสนุนเกษตรกรให้เข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น ระบบชลประทานแบบประหยัดน้ำ เครื่องจักรในการปลูกและเก็บเกี่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดแรงงาน การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ควรมีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์ในสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย

6. การสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐและเอกชน สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ หน่วยงานรัฐและเอกชน ควรร่วมมือกันในการดำเนินโครงการ เช่น รัฐสนับสนุนเงินทุนและการฝึกอบรม ขณะที่ภาคเอกชนสนับสนุนด้านการตลาดและการจัดจำหน่าย ให้ความช่วยเหลือเกษตรกร: หน่วยงานรัฐควรจัดตั้งทีมช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้คำแนะนำ ช่วยแก้ไขปัญหา และสนับสนุนการพัฒนาการปลูกพืชอาหารสัตว์

7. การสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ให้แรงจูงใจทางการเงิน รัฐควรให้สิทธิพิเศษทางการเงิน เช่น การสนับสนุนเงินทุนหรือการให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อจูงใจให้มีการเข้าร่วมมากขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชุมชน การสร้างความตระหนักถึงประโยชน์ของการปลูกพืชอาหารสัตว์และการสร้างความร่วมมือในชุมชนจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและการสนับสนุนจากชุมชน

8. การวางแผนและติดตามประเมินผลอย่างรอบคอบ การวางแผนอย่างรอบคอบและเป็นระบบ การดำเนินโครงการควรวางแผนให้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น การวิเคราะห์ความต้องการพืชอาหารสัตว์ในพื้นที่ การศึกษาสภาพแวดล้อม และการวิเคราะห์ความเสี่ยง ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ควรมีระบบติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ช่วยให้โครงการมีประสิทธิภาพมากขึ้นในระยะยาว

9. การส่งเสริมการเกษตรแบบยั่งยืน สนับสนุนการปลูกพืชแบบหมุนเวียน การส่งเสริมการปลูกพืชหมุนเวียนเพื่อรักษาคุณภาพของดินและลดการเสื่อมสภาพของดินในระยะยาว ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ สนับสนุนให้เกษตรกรหันมาปลูกพืชอาหารสัตว์แบบเกษตรอินทรีย์ ซึ่งช่วยลดการใช้สารเคมี และช่วยสร้างความยั่งยืนให้กับการเกษตรในระยะยาว

การดำเนินโครงการส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุนจะประสบความสำเร็จได้หากมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคอย่างเป็นระบบ และมีการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง